

Избухнѫ ил. св. Избухнамъ ил. дл. 1) возгорюсь, вспыхну; возгаряюсь, вспыхиваю: По Сентемврия избухна властание въ Новый Орлеанъ. *Л. Д. 1876, 34.* И така въ Шпаніѣ избухнала война, която ся продължавала нѣколко години. *Л. 332.* 2) забушую; бушую: Съгледаха, че приблизвава да избухни страшна бура. *Р. А. 161.*

Избѣбрѫ ил. св. выболтаю, пробормочу: Още и много-то прѣдмѣти,—само за испытаніе мъгновенно запамятени и избѣбрани, забуняватъ млады-ты. *Л. Д. 1869, 167.* Тогази момичето зѣло едно тахче съ вода, надъ којто избѣбра нѣколко думы. *Х. I, 46.*

Избѣхтѫ ил. св. Избѣхтувамъ ил. дл. исколочу: А пакъ другы-тѣ, ядосаны, хващатъ да ми думатъ прѣкорни имена, и така тази на нязи, нязи на тази хубавичко са избащтуватъ. *Ч. 107.*

Избѣднѫ ил. св. Избѣднувамъ ил. дл. выздоровѣю, выздоравливаю. *Цанк.*

Извади ил. св. Изваждамъ ил. дл. 1) вынимаютъ: Я брѣкни си въ десна назуха, Извади кърпа ленена. *Д. 49, 23—24.* Извади оствъ боздоган. *Д. 87, 5.* Послѣ изваждать цѣвь-тѣ изъ водж-тѣ. *Л. Д. 1869, 75.* Да брѣкихъ въ юн-джобови Злато сахатче да извади. *Д. 26, 51—52.* Че ѿ рокля-та извади, Извади та ѿ подаде. *Д. 4. 88—89.* Я извади ми мои-те скорни, Да ми измѣши бѣли-ве подзе!“ *М. 460.* Робенсынъ изважда образника си и го поглежда съ засмѣю и приятелско лице. *Р. А. 102.* Като ме, буле, обесимъ Да ми извадиш риза-та, Да ми се бѣлей риза-та. *Д. 48. 31, 34, 37.* Я си язїка извади Подъ язїкъ да те цѣлунж. *Д. 22, 26—27.* 2) выведу, вывожу: Че влѣзе въ тѣмни ахъри, Извади конче хранено. *Д. 18, 37—38.* Разбѣл ю тѣнки зѣндани Че си Стойна извади. *Д. 52, 32—33.* Ъ извайе во стреде двореи. *М. 55.* 3) извлеку, извлекаю: Каменита-та страва много пречяше на селене, нѣ тѣп и на това място намѣрихъ лѣкъ, та изъ неговы-ты пѣсьчливи и каменливи мяста да изваждать богаты и плодове. *Л. Д. 1869, 133.* Въ соединеніи съ объектами значитъ: а)—пари, борчъ, вынужу, вынуждаю уплату денегъ, долга: Ели да е живъ и здравъ чорбаджия-ть, чи помогна да ся извадить пари-тѣ. *Л. Д. 1870, 167.* б)—хлѣбъ, добуду, добываю хлѣбъ: Ние можемъ по сега да си изваждаме хлѣбъ-ть Зк. 73. с)—душъ, уморю, морю: Спnierъ Аврамико или ходжа Кыркоръ е извадилъ и душъ-тѣ на стокъ-тѣ що ви е донесълъ и продалъ на-кра-ка. *Л. Д. 1869, 172.* Та горѣщина ще да ми извади душата. З. 244. д)—надпись, скопирую, скопировываю надпись: Дежерденъ извади (откопира) три надписи. *Л. Д. 1876, 116.* е)—водж, выкачу, выкачивай воду: Дѣверъ придрожва булжъ, и той изважда водж и налива ѿ кот-